

Przedmiotowy system oceniania

Przedmiot: **Religia**

Klasa IV SP „Pan Jezus jest naszym życiem”

Program – AZ-1-01/18

Numer podręcznika: **AZ-14-01/18-PO-6/23**, zatwierdzenie z dnia **4.05.2023** r.

Zasady oceniania:

- Ocenianiu nie podlegają praktyki religijne.
- Oceny z religii są jawne dla ucznia i jego rodziców (prawnych opiekunów).
- Nauczyciele religii są zobowiązani do podania wymagań edukacyjnych niezbędnych do uzyskania poszczególnych ocen śródrocznych i rocznych z religii oraz sposobu sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów.
- Nauczyciele religii informują o warunkach i trybie uzyskania z religii oceny rocznej wyższej niż przewidywana.
- Nauczyciele religii są zobowiązani do dostosowania wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb i możliwości psychofizycznych oraz edukacyjnych uczniów posiadających opinie wydane przez poradnie psychologiczno-pedagogiczne.
- Oceny z religii ustala się w stopniach w zakresie skali od 1 do 6.
- Uczeń ma prawo zgłosić nieprzygotowanie do lekcji w ilości zgodnej z zasadami przyjętymi w szkole (przy dwóch godzinach zajęć w tygodniu, są to trzy nieprzygotowania w półroczu), czyni to na początku lekcji, przy biurku nauczyciela.
- Nauczyciel może oceniać pamięciowe opanowanie modlitw.

Ogólne kryteria ocen z religii:

Celujący:

Uczeń:

- spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą
- posiada wiedzę twórczą wprowadzać w życie
- aktywnie uczestniczy w zajęciach i systematycznie prowadzi ćwiczenia
- bierze udział w konkursach przedmiotowych

Bardzo dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma prawidłowo uzupełnione ćwiczenia w podręczniku

- chętnie i systematycznie uczestniczy w zajęciach
- jest aktywny na zajęciach
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma dobrą umiejętność zastosowania zdobytej wiedzy
- osiąga postępy podczas zajęć
- jest chętny do pracy
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dostateczny

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności umożliwiające dalsze zdobywanie wiedzy,
- w jego wiadomościach są wyraźne luki
- wykazuje chęć do pracy na zajęciach
- ma braki w wykonywaniu ćwiczeń
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dopuszczający:

Uczeń:

- zdobyte wiadomości nie są wystarczające do uzyskania podstawowej wiedzy religijnej
- wymaga pomocy przy wykonywaniu prostych zadań

Niedostateczny:

Uczeń:

- nie opanował podstawowych wiadomości i umiejętności określonych programem nauczania

Sposoby informowania uczniów i rodziców o ocenach:

1. Na pierwszej lekcji przedstawiamy zasady przedmiotowego oceniania i tłumaczymy wszelkie wątpliwości.
2. Na początku roku szkolnego informujemy o nich rodziców (dostępny na stronie szkoły do wglądu).
3. Uczniowie muszą być poinformowani o możliwości uzupełniania zaległości wynikających z nieobecności w szkole lub brakach pojawiających się na bieżąco.
4. Prace pisemne ucznia są przechowywane przez nauczyciela (do wglądu na zebraniach lub konsultacjach).

Ocenie podlegają:

- Pisemne prace kontrolne dwa razy w ciągu semestru, obejmujące więcej niż trzy jednostki lekcyjne, zapowiedziane, co najmniej z dwutygodniowym wyprzedzeniem, sprawdzane przez nauczyciela do dwóch tygodni.
- Ponadto kartkówki; zakres ich materiału powinien obejmować nie więcej niż trzy jednostki lekcyjne lub materiał podstawowy.
- Odpowiedzi ustne objęte materiałem z zakresu trzech ostatnich lekcji.
- Wypowiedzi w trakcie lekcji, aktywność ucznia.
- Mały Katechizm (ocena ze znajomości podstawowych prawd wiary zdobywana podczas odpowiedzi ustnej lub pisemnej).
- Zeszyt: sprawdzany według ustaleń nauczyciela.
- Pilność, systematyczność, praca w grupach, aktywność na zajęciach.
- Korzystanie z Pisma Świętego, podręcznika i innych materiałów katechetycznych.
- Zaangażowanie w przygotowanie i przeprowadzenie uroczystości szkolnych o charakterze religijnym, udział w konkursach religijnych.

Poprawianie:

Promuje się systematyczne ocenianie w ciągu semestrów połączone z możliwością poprawiania. Uczeń może poprawić każdą ocenę z prac pisemnych do dwóch tygodni (termin ustala z katechetą). Poprawiona ocena jest ostateczna. Nauczyciel wpisuje ją w rubryce obok. Nie przewiduje się możliwości poprawiania ocen tuż przed wystawieniem ocen śródrocznych i rocznych.

Uczeń może być nieklasyfikowany z religii, jeżeli brak jest podstaw do ustalenia oceny klasyfikacyjnej z powodu nieobecności ucznia na zajęciach edukacyjnych przekraczającej połowę czasu przeznaczanego na te zajęcia w szkolnym planie edukacji.

Uczeń nieklasyfikowany z powodu usprawiedliwionej nieobecności może zdawać egzamin klasyfikacyjny.

Przy wystawieniu oceny śródrocznej i rocznej przyjmuje się zastępujące zasady:

Ocena nie będzie miała charakteru średniej arytmetycznej ocen cząstkowych; znaczący wpływ mają przede wszystkim oceny uzyskane (w trakcie półrocza lub w ciągu całego roku szkolnego) z prac kontrolnych, dłuższych wypowiedzi, referatów, prezentacji oraz innych form pracy o charakterze samodzielnym.

1. Kryteria oceniania sprawdzianów i kartkówek

- a) Kartkówki są niezapowiedziane i obejmują materiał z trzech ostatnich lekcji
- b) Sprawdziany są zapowiedziane z co najmniej dwutygodniowym wyprzedzeniem i poprzedzone katechezą powtórzeniową.
- c) Oceny ze sprawdzianów są wynikiem przeliczenia ilości punktów na oceny:

Ocena	Wymagania
Celujący	96% - 100% poprawnych odpowiedzi.
Bardzo dobry	86% - 95% poprawnych odpowiedzi
Dobry	70% - 85% poprawnych odpowiedzi
Dostateczny	50% - 69% poprawnych odpowiedzi
Dopuszczający	30% - 49% poprawnych odpowiedzi
Niedostateczny	Poniżej 30% poprawnych odpowiedzi

Na ocenę końcoworoczną składają się wyniki uzyskane w obu półroczach. Oceny okresowe nie są średnią arytmetyczną ocen cząstkowych, większą rangę nadaje się ocenie z prac pisemnych. Ocena semestralna i końcoworoczna nie jest wystawiana na podstawie średniej arytmetycznej. Ocena końcoworoczna wystawiana jest z oceny za I półrocze i ocen cząstkowych II półrocza.

Przy wystawianiu ocen uwzględnia się przede wszystkim wysiłek, jaki uczeń wkłada w jej uzyskanie.

Szczegółowe kryteria oceniania

I semestr

Rozdział	celujący	bardzo dobry	dobry	dostateczny	dopuszczający
I. Poznaję „Nowe przykazania Pana Jezusa	<ul style="list-style-type: none"> → wyczerpująco wyjaśnia potrzebę skupienia i wyciszenia podczas słuchania słowa Bożego, aby móc poznawać naukę Pana Jezusa i żyć zgodnie z nią → wskazuje osiem błogosławieństw jako drogę chrześcijanina do osiągnięcia szczęścia w życiu na ziemi i w niebie → analizuje tekst Łk 22,59–62, → na przykładzie wybranych świętych wskazuje jak można realizować w swoim życiu drogę błogosławieństw, → szczegółowo opisuje, kiedy realizujemy poszczególne 	<ul style="list-style-type: none"> → wyjaśnia, że każda katecheza pogłębia jego więź z Jezusem, → uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego wymaga skupienia i wyciszenia, → odkrywa, że osiągnięcie szczęścia wymaga od nas zaufania Panu Jezusowi i podjęcia trudu bycia Jego uczniem, → wymienia cechy człowieka ubogiego w duchu, → odnosząc się do pierwszego błogosławieństwa, wylicza, co przeszkadza nam w osiągnięciu szczęścia, → wyjaśnia, że niedostrzeganie, bagatelizowanie swoich grzechów i ich konsekwencji dla nas i dla innych to przeszkody dla życia drugim błogosławieństwem, → odkrywa, że przeszkodą w wypełnianiu w życiu trzeciego błogosławieństwa jest wymuszanie na innych wypełniania naszych projekcji życiowych, traktowanie Pana Boga jako wykonawcy naszych życzeń, → na przykładzie Jana Chrzciciela wskazuje cechy 	<ul style="list-style-type: none"> → tłumaczy znaczenie przypowieści o siewcy → wyjaśnia znaczenie pojęć „katecheza”, „przypowieść”, „pielgrzym → tłumaczy, że człowiek szczęśliwy to ten, który zaufa Panu Jezusowi → wskazuje na mapie górę Błogosławieństw → wskazuje na mapie Górę Synaj → wymienia cechy faryzeusza i celnika z przypowieści Jezusa → opisuje historię Piotra, który płacze z powodu swojego grzechu, → określa ludzi cichych jako tych, którzy ufają Panu Bogu, wypełniają w swym życiu Jego wolę wsłuchując się w Słowo Boże, nie szukają poklasku, nie unoszą się gniewem, → odkrywa, że tylko Bóg może sprawiedliwie osądzić człowieka, bo tylko On zna jego serce, → odkrywa, że człowiek miłosierny okazuje aktywne współczucie drugiemu człowiekowi – dostrzega jego biedę i pomaga 	<ul style="list-style-type: none"> → opowiada przypowieść o siewcy, → wskazuje na mapie Ziemię Świętą, → wyjaśnia znaczenie pojęć „błogosławieni” i „chrześcijanin”, → odkrywa, że nagrodą za bycie ubogim w duchu jest królestwo niebieskie już tu, na ziemi, i w życiu wiecznym → wskazuje Górę Błogosławieństw jako miejsce żywej modlitwy pielgrzymów → wyjaśnia dlaczego trzeba żałować za grzechy → wskazuje Maryję jako Tę, która wypełniła w swym życiu błogosławieństwa, → objaśnia, że zbyt często osądzamy innych, a samych siebie usprawiedliwiamy → wskazuje na mapie Górę Błogosławieństw → odkrywa, że przeszkodą w stawianiu się człowiekiem miłosiernym jest egoizm → odkrywa, że przeszkodą do stawiania się człowiekiem czystego serca jest nasze zobojętnienie na Boże słowo i Jego przykazania oraz 	<ul style="list-style-type: none"> → formułuje modlitwę dziękczynną za przeżyte wakacje, → wyjaśnia znaczenie symboli zawartych w przypowieści: siewca, ziarno, miejsca, na które pada ziarno → wyjaśnia, że ludzie, którzy się smucą z powodu braku miłości do Boga i drugiego człowieka, będą pocieszeni → nazywa postawy, cechy Maryi jako cichej i pokornego serca → wskazuje na mapie rzekę Jordan → tłumaczy pojęcie miłosierdzia, → wskazuje miłość do Boga i bliźniego jako podstawową motywację naszego postępowania → odkrywa, że każdy chrześcijanin jest wezwany przez Jezusa Chrystusa do budowania pokoju między ludźmi,

	<p>błogosławieństwa w naszym życiu</p>	<p>człowieka łaknącego i pragnącego sprawiedliwości, → odkrywa, że człowiek szczęśliwy to ten, który jest czystego serca, nie ma w nim zła, żyje zgodnie z Bożymi przykazaniami, → odkrywa, że przeszkodą we wprowadzaniu w życie błogosławieństwa związanego z pokojem jest egoizm, rządzi władzą, brak wrażliwości na krzywdę drugiego człowieka. → odkrywa, że chęć dominowania nad drugim człowiekiem, odrzucanie tych, którzy są od nas lepsi lub poszkodowani przez los, stanowi przeszkodę w dążeniu do szczęścia → wskazuje przeszkody utrudniające nam realizację poszczególnych błogosławieństw → uzasadnia, że Piotr Jerzy jest człowiekiem ośmiu błogosławieństw</p>	<p>mu, czyli brak miłości do Boga i bliźniego, → opisuje, jak powinniśmy wprowadzać pokój na świecie, w rodzinach, wśród rówieśników → odkrywa, że szczęście człowieka wypływa z faktu wypełniania przykazania miłości Boga i bliźniego → wskazuje możliwe powody odrzucenia w grupie rówieśniczej → robi rachunek sumienia w oparciu o osiem błogosławieństw → podaje główne fakty z życia Piotra Jerzego Frassatiego, •, •</p>	<p>zachowania pełne fałszu wobec innych → opowiada historię Świętego Szczepana, → odkrywa, że każdy chrześcijanin jest wezwany przez Jezusa Chrystusa do życia ośmioma błogosławieństwami, → odkrywa, że każdy chrześcijanin jest powołany do świętości</p>	<p>→ odkrywa, że Jezus wzywa nas do modlitwy za nieprzyjaciół, → wymienia większość z ośmiu błogosławieństw</p>
--	--	---	---	--	--

<p>2. Przyjaźnię się z Panem Jezusem</p>	<p>→ wyczerpująco uzasadnia potrzebę i sposoby troski o przyjaźń z Jezusem → wyjaśnia, że liturgia Kościoła jest dopełniana psalmami i innymi pieśniami w celu podkreślenia doniosłości czasu spotkania z Jezusem, wyraża naszą miłość i zaufanie do Boga →</p>	<p>→ wyjaśnia, że Jezusa poznaje się poprzez udział w wydarzeniach roku liturgicznego, • stwierdza, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez rozmowę i systematyczne spotkania z Nim (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), → podaje, że udział w Eucharystii, uczenie weselnej jest uprzywilejowanym spotkaniem z Chrystusem – Oblubieńcem, → wyjaśnia, że modląc się rano i wieczorem, wypełnia i zachowuje polecenie Pana Jezusa „wy zatem tak się módlcie” → odszukuje wybrany fragment w Biblii według sigłów. → przytacza wezwania wiernych z liturgii słowa → podaje, że przyjaźń z Jezusem przekłada się na budowanie pozytywnych więzi z bliźnimi → tłumaczy w jaki sposób wspólnoty działające na terenie parafii służą ludziom, → odkrywa, że „kiedy się modli, rozmawia z Panem Jezusem, a kiedy czyta Pismo Święte, Pan Jezus przemawia do niego”</p>	<p>→ wyjaśnia, że każdy chrześcijanin jest zaproszony przez Jezusa Chrystusa do budowania pokoju między ludźmi → wymienia dary, jakie otrzymujemy w czasie Eucharystii od Pana Jezusa – Oblubieńca → wskazuje Pana Jezusa jako Tego, który objawia imię Boga: „Ojciec”, → wyjaśnia znaczenie słów świętego Augustyna: „Kto śpiewa, dwa razy się modli” → odkrywa, że Biblia to księga pisana pod natchnieniem Ducha Świętego – słowo Boże, → wymienia imiona czterech Ewangelistów, → wymienia tytuły niektórych listów apostoelskich, → przytacza dewizę, którą kierował się w życiu błogosławiony Michał Giedroyc → podaje, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez budowanie wspólnot w parafii, → podaje fakty z życia Świętego Hieronima</p>	<p>→ opisuje sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), → podaje, że podstawą przyjaźni z Jezusem jest wiara w Niego i zaufanie Mu → tłumaczy, że poprzez modlitwę poranną i wieczorną, jako dziecko Boże pogłębia swą relację z Bogiem Ojcem → wskazuje Księgę Psalmów jako zbiór pieśni napisanych w większości przez króla Dawida → wskazuje, że tylekroć spotyka się z Panem Jezusem i Jego nauczaniem, ilekroć słucha słowa Bożego → opisuje, w którym momencie Mszy Świętej czytane jest słowo Boże → odkrywa, że owocem Eucharystii jest miłość do Boga i bliźniego → odkrywa, że i on może zaangażować się w budowanie wspólnoty parafialnej → podaje, że przyjaciel to ten, o którym wiele wiemy, z którym często spotykamy się, rozmawiamy</p>	<p>→ wymienia sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), → podaje, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez budowanie wspólnoty → uzasadnia, że modlitwa jest dla chrześcijanina ważna → stwierdza, że piosenki i pieśni religijne mają wielkie znaczenie dla katechezy Kościoła → wypowiada się na temat podziału Biblii na Stary Testament, Nowy Testament → wymienia wspólnoty działające na terenie parafii → czyta ze zrozumieniem Pismo Święte analizowane podczas katechezy</p>
--	---	---	--	--	---

<p>3. Dziękuję za wszystko Panu Jezusowi</p>	<p>→ wyczerpująco omawia dary, które otrzymaliśmy odnosząc do przykładu życia Ojca Pio → analizując treść prefacji tłumaczy dlaczego Eucharystia to dziękczynienie → projektuje jak wykorzystać media do głoszenia Dobrej Nowiny</p>	<p>→ wyjaśnia znaczenie słowa „wdzięczność”, → wskazuje motywy wdzięczności na przykładzie trędowatego, → określa powody wdzięczności i zmiany w postawach życiowych omawianych postaci biblijnych → wymienia dary przyrodzone i nadprzyrodzone → wyjaśnia znaczenie słów „stygmatyk”, „bilokacja”, → wskazuje posłuszeństwo, pokorę i miłość do drugiego człowieka jako cechy Ojca Pio → wymienia wydarzenia z historii Polski poznane na lekcji; określa wiek, w którym miały miejsce, → odkrywa, że Eucharystia to dziękczynienie Bogu → wyjaśnia sens Ewangelii o krzewie winnym</p>	<p>→ wskazuje przykładowe powody okazywania wdzięczności, → wymienia fakty z życia Wandy Błęńskiej → wskazuje Boga jako dawcę wszelkich potrzebnych nam w życiu łask, → odkrywa, że Bóg obdarowuje ludzi darami przyrodzonymi i nadprzyrodzonymi, → podaje kilka faktów z życia świętego Ojca Pio → odkrywa, że Pan Bóg działa w życiu narodu polskiego → wymienia, za kogo i za co dziękujemy Bogu w prefacji, → opowiada o życiu Błogosławionego Karola Acutisa</p>	<p>→ uzasadnia wartość wdzięczności → odkrywa, że modlitwa dziękczynna to sposób okazania wdzięczności Bogu za otrzymane dary → odkrywa, że wdzięczność Jezusowi uwidacznia się w zmianie sposobu życia, a także w zmianie w stosunku do Boga i bliźniego → wymienia nadprzyrodzone dary, które otrzymał Ojciec Pio → podaje, że Maryja objawia się w ważnych dla ludzkości wydarzeniach → podaje, że prefacja to modlitwa dziękczynna → wymienia cechy Karola Acutisa, które możemy naśladować</p>	<p>→ • odkrywa, że wdzięczność jest ważną cechą człowieczeństwa → uzasadnia wartość wdzięczności w relacji z Bogiem → wymienia różne dary, które otrzymuje od Boga, → odkrywa, że Bóg, pełen miłości, działa dla dobra innych poprzez Ojca Pio → nazywa Maryję Królową Polski, Czarną Madonną, → wymienia osoby, poprzez które Bóg działa w jego życiu, obdarowując go dobrem</p>
--	--	--	--	---	--

<p>Katechezy okoliczności owe</p>	<p>→ referuje wartości modlitwy różańcowej, → wyjaśnia czym jest świętość, do której wzywa nas Bóg → wyjaśnia chrześcijański sens przeżywania adwentu → rozważa sens obchodzenia pamiątki narodzin Jezusa</p>	<p>→ odkrywa, że tak jak Maryja rozważała wszystkie wydarzenia w swym życiu, tak my w modlitwie różańcowej rozważamy wydarzenia z życia Pana Jezusa i Maryi, → odkrywa, że Jezus jest Zmartwychwstaniem i daje nam obietnicę życia wiecznego, → na podstawie poznanych tekstów biblijnych stwierdza, że jesteśmy wezwani do budowania Królestwa Bożego na ziemi → uzasadnia, że Kościół jest arką, znakiem danym ludziom, aby mogli się nawracać i osiągnąć życie wieczne → posługuje się sigłami w odszukiwaniu wskazanych fragmentów Biblii</p>	<p>→ wskazuje Jana Pawła II jako człowieka, który ukochał modlitwę różańcową → podaje cechy człowieka świętego → na podstawie tekstów biblijnych wskazuje cechy królestwa Jezusa Króla, → uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego, → podaje znaczenie symboli adwentowych → wskazuje Izajasza jako proroka zapowiadającego narodziny Jezusa</p>	<p>→ wymienia tajemnice różańca i wydarzenia im przypisane → wskazuje, że to sam Bóg wzywa nas do świętości.. → odkrywa, że Jezus w rozmowie z Piłatem mówi, że jest królem, ale Jego królestwo nie jest z tego świata → wyjaśnia, czym jest Adwentu, → podaje fakty związane z wydarzeniami narodzin Jezusa</p>	<p>→ nazywa październik miesiącem modlitwy różańcowej → wymienia, że uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego. → wymienia symbole adwentu → odkrywa, że największym darem Bożego Narodzenia jest samo narodzenie Jezusa</p>
-----------------------------------	--	---	--	--	---

II semestr

4.Przepraszam Pana Jezusa	<p>→ uzasadnia, że Bóg z miłości stworzył Jezusa i ludzi</p> <p>→ wyczerpująco wyjaśnia konieczność żałowania, naprawiania popełnionych błędów i zadośćuczynienia tym, których skrzywdziliśmy, aby Jezus odpuścił nam grzechy w sakramencie pokuty</p> <p>→ określa momenty Eucharystii, w których dokonuje się nasze pojednanie z Bogiem i ludźmi,</p> <p>→ wyjaśnia znaczenie frazy „brać krzyż na swe ramiona”</p>	<p>→ opowiada historię grzechu pierworodnego,</p> <p>→ odkrywa, że szatan okłamuje Adama i Ewę, chcąc oddalić ich od Boga,</p> <p>→ wskazuje Piotra jako wzór człowieka, który uznaje swą grzeszność, żałuje za grzech i ufa Bożej miłości,</p> <p>→ odkrywa, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi</p> <p>→ odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo jego grzeszności</p> <p>→ wskazuje sposoby naprawiania popełnianych błędów</p> <p>→ wyjaśnia znaczenie przebaczenia udzielanego ludziom przez Boga za pośrednictwem Jezusa w sakramencie pokuty i pojednania.</p> <p>→ omawia niszczące skutki uzależnień,</p> <p>→ odkrywa, że spowiedź powszechna i znak pokoju to momenty na Eucharystii, podczas w których wyznajemy naszą grzeszność, okazujemy pragnienie pozostawania w jedności z Bogiem i drugim człowiekiem,</p> <p>→ • na podstawie fragmentów z Ewangelii wskazuje Piotra jako</p>	<p>→ wymienia wypływające z grzechu zagrożenia dla dobra osobistego i wspólnotowego</p> <p>→ opisuje negatywne konsekwencje grzechu Adama i Ewy wobec Boga, siebie i ludzi wokół oraz następnych pokoleń</p> <p>→ nazywa Boga miłością, która przebacza</p> <p>→ wskazuje Piotra jako wzór człowieka, który uznaje swą grzeszność, żałuje za grzech i ufa Bożej miłości,</p> <p>→ wyjaśnia, że samo wyznanie grzechów w sakramencie pokuty i pojednania nie wystarczy – trzeba za nie żałować, naprawić je, zadośćuczynić tym, których skrzywdziliśmy</p> <p>→ odkrywa, że w wolności, jaką daje nam Bóg, człowiek sam dokonuje wyborów</p> <p>→ odróżnia grzech popełniony myślą od grzechu popełnionego słowem, uczynkiem oraz zaniedbaniem (B.13.1)</p> <p>→ wskazuje cechy osoby modlącej się słowami modlitwy przebłagalnej</p> <p>→ podaje przykłady podjętych przez Błogosławioną Różę Czacką działań, mających wpływ na rozwój tyflopedagogiki w Polsce,</p>	<p>→ opisuje grzech jako stan nieprzyjaźni między Bogiem a człowiekiem</p> <p>→ odkrywa, że Adam i Ewa popełniają grzech nieposłuszeństwa wobec Boga</p> <p>→ odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo jego grzeszności</p> <p>→ odkrywa, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi</p> <p>→ wyjaśnia, że Pan Bóg pragnie, abyśmy naprawiali swe błędy – grzechy wobec drugiego człowieka</p> <p>→ wskazuje Jezusa jako Tego, który przychodzi leczyć grzeszników</p> <p>→ układa tekst modlitwy przebłagalnej,</p> <p>→ wyjaśnia, że Pan Jezus pragnie, abyśmy w swym życiu słuchali Jego słowa i wypełniali je</p>	<p>→ odkrywa, że Bóg, wyrzucając człowieka z raju, daje mu obietnicę – Dobrą Nowinę</p> <p>→ nazywa Boga miłością, która przebacza</p> <p>→ wymienia skutki uzależnień</p> <p>→ odkrywa, że Bóg w swoim miłosierdziu przebacza nam nasze grzechy</p> <p>→ nazywa Błogosławioną Różę Czacką Matką niewidomych.</p> <p>→ wskazuje, że z ufnością może przystępować do spowiedzi, gdzie czeka na niego Jezus przebaczący</p>
---------------------------	---	--	--	--	---

		<p>tego, który uwierzył w słowa Jezusa o Bożym miłosierdziu</p> <p>→ podaje kilka istotnych faktów z życia błogosławionej Róży Czackiej,</p> <p>→ na podstawie losów Świętego Pawła, podaje dowód, że miłość Boga przejawia się w przebaczeniu grzechów,</p>	<p>→ odkrywa i przedstawia fakty świadczące, że Bóg przebacza Pawłowi nawet te grzechy, których bardzo się wstydził</p>		
--	--	--	---	--	--

<p>5. Proszę Pana Jezusa</p>	<p>→ wyjaśnia wielkość człowieka, ale też i jego zależność od Stwórcy i innych ludzi → tłumaczy dlaczego Bóg nie spełnia każdej naszej prośby → omawia wartość modlitwy wstawienniczej</p>	<p>→ omawia warunki spełnienia modlitwy (F.1.8), → wyjaśnia, że człowiek nie jest samowystarczalny, podaje przykłady, → odkrywa jak ważne jest nasze zaufanie Bogu w modlitwie prośby – na przykładzie Elżbiety i Zachariasza, → na podstawie historii życia Świętej Moniki i Świętego Augustyna odkrywa wartości wpływające z wierności Bogu → wskazuje, że Błogosławiony Stefan Wyszyński modlił się o wolność naszej ojczyzny.</p>	<p>→ wyjaśnia, dlaczego chrześcijanie proszą Boga (F.1.7), → objaśnia, że Bóg pomaga nam w codziennym życiu poprzez drugiego człowieka → podaje, że może prosić Boga o to, co jest zgodne z Jego wolą, → odkrywa, że modlitwa wstawiennicza może przemienić życie człowieka zgodnie z wolą Boga, → podaje fakty z życia Prymasa Tysiąclecia świadczące o Jego miłości do Boga i bliźniego</p>	<p>→ prawidłowo formułuje prośby do Boga (F.1.9) → odkrywa, że Bóg wzywa nas do pokory wobec Boga i ludzi → omawia warunki dobrej modlitwy (F.1.8) → wyjaśnia czym, jest modlitwa wstawiennicza, → odkrywa, że Prymas Tysiąclecia uczy nas miłości do nieprzyjaciół</p>	<p>→ uzasadnia potrzebę modlitwy, → opisuje historię Elżbiety i Zachariasza → zna historię św. Moniki i św. Augustyna → podaje kim był Prymas Tysiąclecia</p>
------------------------------	--	---	---	---	--

<p>6. Wielbię Pana Jezusa</p>	<p>→ tłumaczy dlaczego Bogu należne jest uwielbienie → opowiada o kompatybilności działania i słuchania Boga w życiu człowieka → rozróżnia między uwielbieniem a adoracją</p>	<p>→ wyjaśnia, czym jest modlitwa uwielbienia (D.1), → odkrywa, że talenty mogą pomóc w uwielbianiu Boga i głoszeniu Dobrej Nowiny, → wskazuje, że Maria uwielbia Jezusa poprzez słuchanie Jego słowa, a Marta poprzez posługę, → wyjaśnia, co to znaczy współofiarowanie – współcierpienie, włączanie w Eucharystię własnych problemów (F.1), → wyjaśnia, czym jest adoracja Najświętszego Sakramentu → odkrywa, że Maryja jako matka Jezusa współcierpi, przeżywając odrzucenie Go przez ludzi, Jego mękę i śmierć na krzyżu, → odkrywa w słowie Bożym, że można być szczęśliwym nawet w trudnych sytuacjach, jeżeli zaufamy Bogu</p>	<p>→ wskazuje w Pieśni Maryi fakty świadczące o wierności Boga wobec ludzi, Jego nieustannej troski o człowieka → wskazuje, jak może uwielbiać Boga, wykorzystując otrzymane od Boga talenty, umiejętności, → odkrywa, że Bóg oczekuje od nas postawy Marty i Marii – posługi drugiemu człowiekowi i kontemplacji słowa Bożego → odkrywa, że katolicy na całym świecie adorują Jezusa Chrystusa w Najświętszym Sakramencie, → podaje fakty z życia Maryi świadczące o Jej uwielbieniu Boga, poddaniu się Jego woli → • wskazuje Zośkę, Alka i Rudego jako bohaterów narodowych, którzy poświęcili swe życie dla innych</p>	<p>→ odkrywa, że uwielbienie jest należne jedynie Bogu, → odkrywa, że poprzez swoje wypowiedzi i działania uwielbia Boga → wskazuje, co przeszkadza mu w skupieniu się na modlitwie uwielbienia → wyjaśnia, że Msza Święta jest ofiarą Chrystusa i naszą, więc własne trudy i cierpienia możemy złożyć Bogu w ofierze (F.1.11) → wyjaśnia, że Eucharystia jest uwielbieniem Boga (B.13.2), → wymienia sposoby oddawania czci Bogu → odkrywa, że Pan Jezus, umierając na krzyżu, daje nam Maryję jako matkę → odkrywa, że młodzi ludzie okresu wojny byli gotowi oddać swe życie za swych przyjaciół, za wolną Polskę</p>	<p>→ układa prostą modlitwę uwielbienia → opowiada o spotkaniu Marii i Marty z Jezusem → wskazuje na ofiarniczy charakter mszy świętej → opowiada o cierpieniu Maryi pod krzyżem Jezusa → układa modlitwę za ojczyznę</p>
-------------------------------	---	---	--	--	---

<p>Katechezy okolicznościowe</p>	<p>→ wyjaśnia sens udziału w drodze krzyżowej → omawia istotę Triduum Paschalnego → wyczerpująco omawia rolę i dary Ducha Świętego na podstawie wybranych fragmentów Pisma Świętego, → wyjaśnia sens obchodów roku liturgicznego</p>	<p>→ wskazuje, że pomocą w nawróceniu jest sakrament pokuty i pojednania, przyjmowanie Chrystusa w Komunii Świętej, modlitwa, post i jałmużna → odkrywa, że Jezus obmywa nogi swym uczniom, aby uświadomić im, że przychodzi na świat, aby służyć, → układa według chronologii wydarzenia Wielkiego Tygodnia, → wymienia części liturgii Wigilii Paschalnej: liturgia światła, liturgia słowa Bożego, liturgia chrzcielna, liturgia eucharystyczna → tłumaczy, że być świadkiem zmartwychwstałego Jezusa, to pozostawać w jedności z Bogiem okazywać miłość innym, → wyjaśnia znaczenie pojęcia „miłosierdzie”, → odpowiada na pytania dotyczące usłyszanych fragmentów Pisma Świętego dotyczące roli i darów Ducha Świętego, → opowiada fragment Ewangelii, czytany w Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, → charakteryzuje postawy świadczące o tym, że podążamy za Dobrym Pasterzem</p>	<p>→ • na podstawie Ewangelii wymienia pokusy, jakim przeciwstawił się Pan Jezus → podaje przykłady służby drugiemu człowiekowi. → odkrywa, że wypełniając wolę Boga, Pan Jezus przyjmuje na siebie mękę, śmierć krzyżową, aby dać ludziom życie wieczne, → wyjaśnia, że podczas liturgii Wigilii Paschalnej przeżywamy wyprowadzenie nas z niewoli grzechu przez zmartwychwstałego Chrystusa, → wymienia świadków zmartwychwstania Jezusa, → wyjaśnia jakie łaski daje Jezus tym, którzy z ufnością zwracają się do Niego → odkrywa, że bez pomocy Ducha Świętego nie jesteśmy w stanie żyć w jedności z innymi, że Duch Święty ma moc pokonania naszego egoizmu → odkrywa, że Jezus pragnie, aby czczono Jego Ciało i Jego Krew → wymienia, jakimi łaskami obdarza Dobry pasterz owce, które idą za Nim</p>	<p>→ odkrywa, że w czasie Wielkiego Postu jesteśmy wezwani do nawrócenia, → wskazuje sakramenty jako znak spotkania z Jezusem → odkrywa, że Wielki Piątek jest jedynym dniem roku liturgicznego, w którym nie jest sprawowana Eucharystia, → wymienia symbole (paschał, słowo Boże, chrzcielnica, chleb i wino w kielichu) → odkrywa działanie Jezusa w swoim życiu → z pomocą katechety modli się Koronką do miłosierdzia Bożego → odkrywa, o jakie dary może prosić Ducha Świętego → wykonuje w grupie projekt ołtarza, → odkrywa cechy Dobrego Pasterza,</p>	<p>→ wymienia zadania chrześcijan na wielki post → opowiada o umyciu nóg przez Jezusa podczas Ostatniej Wieczerzy → podaje, że przez swą mękę i śmierć na krzyżu Pan Jezus daje nam odkupienie grzechów → wymienia symbole chrztu świętego i skutki jego przyjęcia → wymienia Koronkę do miłosierdzia Bożego jako skuteczną modlitwę → omawia przebieg procesji w Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, → nazywa Jezusa Dobrym Pasterzem.</p>
----------------------------------	---	---	---	---	---

DOSTOSOWANIE WYMAGAŃ DLA UCZNIÓW O SPECYFICZNYCH POTRZEBACH EDUKACYJNYCH

1. Dla uczniów posiadających opinię Poradni Psychologiczno- Pedagogicznej kryteria oceniania dostosowane są do ich poziomu umiejętności i możliwości, ocenia się przede wszystkim zaangażowanie, wkład pracy oraz wysiłek włożony w przyswojenie wiadomości przez danego ucznia.
2. Wymagania dostosowuje się indywidualnie na podstawie konkretnej opinii.
3. Uczniowie posiadający informacje o obniżeniu wymagań edukacyjnych otrzymują ocenę dopuszczającą po uzyskaniu 20 procent maksymalnej liczby punktów.
4. W przypadku uczniów posiadających orzeczenie Poradni Psychologiczno- Pedagogicznej o dysleksji, dysgrafii przy ocenie zadań i prac pisemnych błędy wynikające z orzeczonych dysfunkcji nie mają wpływu na ocenę.
5. Uczniom posiadającym opinię o wydłużonym czasie pracy wydłuża się czas prac pisemnych lub przewiduje się mniejszą liczbę zadań.
6. Uczniowie mający orzeczenie o trudnościach w pisaniu mogą zaliczać kartkówki i sprawdziany ustnie.
7. Uczniom z upośledzeniem w stopniu lekkim obniża się wymagania programowe a prace pisemne zalicza się na poziomie 50 procent uzyskanych punktów, stosując przeliczanie na oceny wg przyjętej skali. Nauczyciel stosuje metody ułatwiające opanowanie materiału m.in. omawianie niewielkich partii materiału, prostą konstrukcję poleceń ustnych i pisemnych i upewnia się, że zostały przez ucznia dobrze zrozumiane, w razie potrzeby dodatkowo je wyjaśnia. Nauczyciel unika pytań problemowych i często odwołuje się do konkretnego.
8. Przy wykonywaniu zadań manualnych nauczyciel zezwala uczniowi (w miarę potrzeby) na wolniejsze tempo pracy.

W przypadku dysortografii

- Błędy ortograficzne nie mają wpływu na ocenę pracy pisemnej

W przypadku dysgrafii:

- Nie ocenia się estetyki pisma w zeszytach przedmiotowym lub w zeszytach ćwiczeń oraz na testach i kartkówkach.
- Uczeń ma prawo przeczytać nauczycielowi treść pracy pisemnej, gdy ten ma trudności z jej odczytaniem.

W przypadku dysleksji:

- Zachęcanie uczniów do czytania krótkich tekstów.
- Wydłużanie czasu pracy.
- Ograniczenie ilości wykonywanych w czasie zajęć ćwiczeń.

W stosunku do wszystkich uczniów posiadających jakiegokolwiek dysfunkcje, zastosowane zostaną zasady wzmocnienia własnej wartości, motywowania do pracy i doceniania małych sukcesów.

SPOSOBY DOSTOSOWANIA:

- W trakcie lekcji przy pracy samodzielnej ucznia nauczyciel często podchodzi do ucznia i w razie potrzeby udziela pomocy.
- W ocenianiu zwracanie większej uwagi na wysiłek włożony w wykonywanie zadań, niż ostateczny efekt końcowy.
- Podczas odpowiedzi ustnych zadawanie większej ilości prostych pytań.
- Zastąpienie pracy pisemnej odpowiedzią ustną (w razie potrzeby).
- Obniżenie wymagań dotyczących estetyki zeszytu przedmiotowego.
- Utrwalanie zdobytych wiadomości przez częste powtarzanie.
- Częste pochwały i radość z sukcesów, choćby najmniejszych.